

2012 PUBLIC EXAMINATION

Armenian

Continuers Level

Section 1: Listening and Responding

Transcript

Section 1, Part A

Text 1

Լեւոն: Սիլվա՛, քու օգնութեան պէտք ունիմ՝ Սեւանին տարեգարձի հրաւերները պատրաստելու:

Սիլվա: Իսկ Լեւոն, ինչու՞ չէ: Համակարգիչով շուտ մը կը վերջացնենք: Նախ բնագիրը պատրաստենք:

Լեւոն: Ուրեմն ես մտածեցի, որ իր 18-րդ տարեգարձը պէտք է յատուկ եւ անմոռանալի առիթ մը ըլլայ:

Սիլվա: Անակնկալ թող ըլլայ այս պարագային:

Լեւոն: Բացառիկ գաղափար:

Սիլվա: Օ՛հ, նաեւ ներատենք կարգ մը զերասաններու նկարները ու խնդրենք, որ բոլորը ներկայանան իրր հոգակաւոր դէմքեր: Սրահի պատրաստութեան ալ կ'օգնե՞ս:

Լեւոն: Անշուշտ: Ինծի համար մեծ հաճոյք է:

Սիլվա: Շնորհակալ եմ: Ուրեմն հրաւերին վերջաւորութեան ալ յիշենք որ բոլորը ներկայ պէտք է ըլլան երեկոյեան ժամը 8:00 ին, որպէսզի երբ Սեւանը հասնի, բոլորս միասին բարի տարեգարձ մատթենք:

Text 2

Սահակ: Այլո՛ւ, Սահակն է խոսում, Մեղեղի՛, ինչպե՞ս ես:

Մեղեղի: Լաւ, չնորհակալութիւն:

Սահակ: Զայնիցդ զգացւում է, որ վիրաւորւել ես ինձանից երէկուայ տհաճ միջադէպի պատճառով, այնպէս չէ՞:

Մեղեղի: Այո՛, Սահակ, չեմ թաքցնի, ինչ որ կատարւեց երէկ չատ վիրաւորական էր ինձ համար:

Սահակ: Հենց դրա համար էլ զանգահարել եմ, որ ներողութիւն խնդրեմ: Ներիր ինձ, ուղղակի ես ակամայ բռնկւեցի եւ այնպիսի բաներ ասացի ու արեցի, որոնց համար ես իսկապէս գղջում եմ:

Մեղեղի: Գիտե՞ս Սահակ, սա արդէն երկրորդ անգամն է, որ դու վիրաւորում ես ինձ: Պէտք է կարողանաս զսպել զգացմունքներդ ընկերական շրջապատում:

Սահակ: Այո՛, գիտեմ: Ես փոքր-ինչ տաքարիւն եմ, դու ճիշդ ես: Բայց ես ամէն ինչ կանեմ, որ չտկեմ իմ այդ թերութիւնը: Ի՞նչ կասես, եթէ քեզ օգնեմ այն բարդ թւարանութեան առաջադրանքը լուծելու: Հակառակ անոր, որ չատ վարպետ թւարանագէտ չեմ:

Մեղեղի: Շատ լաւ: Համաձայն եմ: Սահակ, ես չատ եմ գնահատում քո օգնութիւնը:

Սահակ: Ուրեմն ներո՞ւմ ես:

Մեղեղի: Դէ իհարկէ, Սահակ, չէ՞ որ մենք ընկերներ ենք: Ընկերներ միշտ ներում են իրար:

Սահակ: Շնորհակալ եմ, Մեղեղի՛: Խոստանում եմ, այլեւս այդպէս չեմ վարւի քեզ հետ:

Մեղեղի: Ես էլ քեզ եմ շնորհակալ օգնութիւնդ առաջարկելու համար: Ուրեմն կտեսնուենք: Յաւսութիւն, Սահակ:

Սահակ: Յաւսութիւն:

Text 3

Վեհան: Կարճ, դու վաղը ազա՞տ ես:

Կարօ: Այո, Վեհան, ինչո՞ւ ես հարցնում:

Վեհան: Վաղը մեր քաղաքում մեծ ու չքեղ նորաձեւութեան ցուցադրութիւն է լինելու: Ի՞նչ ես կարծում, չգնա՞նք:

Կարօ: Վեհան, ես այնքան էլ ցանկութիւն չունեմ մասնակցելու այդ ցուցադրութեանը:

Վեհան: Բայց ինչո՞ւ, Կարճ: Մեզ հաճելի ժամանց է սպասում: Բացի այդ անվճար ուտեստեղէններ են սպասարկւելու:

Կարօ: Հիանալի՛, բայց ես միայն տղամարդկանց նորաձեւութամբ եմ հետաքրքրւում: Բացի այդ, մի լաւ ծիծաղելու առիթ կտամ ընկերներիս, եթէ իմանան, որ ես կանացի բաներով եմ զբաղւում:

Վեհան: Տղամարդկանց հագուստներ էլ պիտի ցուցադրւեն: Չմոռանաս Հայկն էլ է գալու:

Կարօ: Իսկապէ՞ս: Մեր Հայկը, որ ուակալի՞ է խաղում: Կատակ ես անում:

Վեհան: Այո՛, ինչո՞ւ ես զարմանում:

Կարօ: Ուղղակի հետաքրքիր է: Կարծում եմ, ես այլ կգամ, մանաւանդ որ այդ օրը ոչինչ ունեմ անելու:

Text 4

Բարի երեկոյ սիրելի՛ ունկնդիրներ: Ես՝ Շանթ Ֆակորեան, այսօրուան մեր «Մտքի Մոունդ» յայտագրի հիւրը՝ Տիկին Սաթենիկ Կիւրճեանը, կը ներկայացնեմ: Բարի եկած էք, Տիկին Սաթենիկ:

Տիկ. Սաթենիկ: Բարի տեսանք:

Խօսնակ: Ուրեմն սկսինք կարեւորագոյն հարցումով: Ի՞նչն է ճաշի մը ամենակարեւոր բաղադրութիւնը:

Տիկ. Սաթենիկ: Ամէն ճաշ իրեն յատուկ բաղադրութիւնը ունի: Այս մէկը ըսելով անշուշտ կարեւոր է անլի ճաշեր չպատրաստել:(երկուքը կը խնդան): Իսկ բարոյապէս կը կարծեմ, որ սէրով պատրաստուած ճաշերը ընտանիքները կը միացնեն:

Խօսնակ: Յետակ է, որ խոհարարութեան արհեստը ձեզի համար Սուրբ աշխատանք մըն է:

Տիկ. Սաթենիկ: Ու ամէն առտու արթննալուս միակ պատճառն է: Կերակուր եփելը արուեստ է եւ սիրոյ մեծագոյն արտահայտութիւնը: Կատարեալ եւ համեղ ուտելիք պատրաստելու համար խոհարարը պէտք է կարողանայ ճաշակողին մանկութեան յիշատակները վերակենդանացնել:

Խօսնակ: Ի՞նչ ըսել կուզէք:

Տիկ. Սաթենիկ: Մարդու զգայարանները իրենց յիշողութեան մէջ կ'արձանագրեն բոլոր յիշատակները: Երբ ես հոտոտամ օսպապուրը, կը յիշեմ մեծ մայրս: Իր սեղանին շուրջ բոլորս կը վայելէինք տաքուկ ճաշը, պատմութիւններն ու սէրը: Նմանապէս իմ եփած ճաշերովս ես կը փորձեմ նոյն աւանդութիւնը պահել ու անցեալի ուրախ օրերը վերակենդանացնել:

Խօսնակ: Տիկին Կիւրճեան, չափ չնորհակալ ենք, որ այսօր մեր հիւրը եղաք:

Text 5

Սիրելի՛ ներկաներ,

Բարի գալուստ կը մաղթեմ բոլորիդ՝ գիրքերու նուիրուած միջազգային 20-րդ տոնակատարութիւններուն:

Գիրքը մեր մտքերը զարգացնող եւ երեւակայութեան մեր աշխարհը լայնածաւալ դարձնող տարրն է: Այն ուժ կը պարգեւէ ընթերցողին: Ինչպէ՞ս կրնանք չհիանալ գիրք կոչուող այս հրաշալիքին վրայ:

Այսօր մենք չատ երախտապարտ պէտք է ըլլանք, որ արուեստագիտութիւնը կը քաջալերէ ընթերցողն ու ընթերցանութիւնը: Մենք ամենայն դիւրութեամբ կրնանք որեւէ գիրք կարդալ համացանցի վրայ՝ առանց սենեակէն դուրս ելլելու:

Սակայն արուեստագիտութիւնը կրնայ նաեւ դառնալ չատ վնասակար եւ գրքին գոյութիւնը վտանգող միջոց մը: Դժբախտաբար՝ կը նայիմ իմ թոռներուս ու երեխաներուս եւ կը տեսնեմ թէ անոնք գիրքերէն կը հեռանան ու իրենք գիրքնք զբաղ կը պահեն անիմաստ խաղերով ու համացանցային ժամանցներով: Անոնք կը կորսնցնեն կարողութիւնն ու համբերանքը գիրք մը կարդալու:

Ուրեմն, ուշադիր ըլլանք եւ պահպանե՛նք գիրքերը կորուստէ:

Section 1, Part B

Text 6

Յաամիրկ: Բարեւ Ստեփանն, ինչպէ՞ս ես:

Ստեփանն: Ինչպէ՞ս պէտք է լինեմ, շատ վատ: Սա էլ կյա՞նք է: Ամբողջ օրը քննութիւն ու տնային առաջադրանքներ: Ո՛չ ընկերներիս եմ հանդիպում, ոչ էլ կարողանում եմ մի տեղ գնալ:

Յաամիրկ: Ճիշտ ես ասում, Ստեփանն: Քննութիւնները չափից շատ են:

Ստեփանն: Յաամիրկ ջան, բոլորս էլ հասկանում ենք, որ շատ պարապելը կարեւոր է աւարտական քննութիւններում բարձր նիշեր ստանալու համար: Բայց չունչ քաշելու ժամանակ չի մնում: Սպորտով անգամ չեմ կարողանում զբաղւել:

Յաամիրկ: Իսկ այն օրը ժողովի ժամանակ տնօրէնը ասում էր, որ աւելի շատ պէտք է պարապենք: Միակ դրական բանն այն է, որ ժամանակ չունեմ կարգին սնւելու եւ արդէն Յ կգ նիւհարել եմ:

Ստեփանն: Ես էլ հակառակն եմ: Անընդհատ ուտում եմ: Լաւ կլինէր, որ մեր տնօրէնը հասկանար մեր վիճակը: Մտածում եմ մի նամակ գրել իրեն:

Յաամիրկ: Ես գիշերներն անգամ, երբ պառկում եմ, մտածում եմ կիսատ մնացած դասերիս մասին ու անհանգստութիւնից կարգին չեմ քնում: Այն օրն էլ տատիկիս տարեգարծն էր, չգնացի: Այնքա՞ն դաս ունէի անելու:

Ստեփանն: Դէ ո՞վ է մեր մասին մտածում: Ուսուցիչները դասացուցակը կազմում են այնպէս, ինչպէս իրենց է յարմար:

Յաամիրկ: Մայրս ասում է, որ մինչեւ տարին վերջանայ, ինձնից ոչինչ չի մնայ:

Ստեփանն: Ես կարծում եմ, որ այսքան պարապելով տարւայ վերջում երեւի հոգեկան խանգարում ստանամ:

Յաամիրկ: Դէ լաւ, մի՛ անհանգստացիր: Մեզ նման շատերն են դպրոցն աւարտել, բայց հոգեկան հիւանդ չեն դարձել:

Text 7

Արամ: *Բարեւ Մարի՛: Ենթադրեցի, որ տակաւին կ'աշխատիս եւ եկայ գործատեղդ քեզի այցելելու:*

Մարի: *Բարեւ Արամ: Ես ալ քեզի հետ քիչ մը կը նստիմ ու կը հանգստանամ հիմա: Գիտե՞ս, ճաշէն յետոյ շատ դժուար է չենք ըլլար:*

Արամ: *Կը զարմանամ, որ այլ աշխատանք չես փնտռեր: Կեցեր ես այստեղ ու ամբողջ օրը սեղաններ կը սպասարկես:*

Մարի: *Ես շատ կը սիրեմ այստեղ աշխատիլ, մարդոց հետ շփուիլ: Նոյնիսկ ինծի կը պատրաստեն վարպետ խոհարար ըլլալ:*

Արամ: *Բայց դուն փափաք չունիս խոհարար դառնալու: Փամանակ կը վատնես:*

Մարի: *Արամ, ոչինչ, ի դուր չէ: Աւելի լաւ է, դուն նոր աշխատանք փնտռես: Նստած ես այդ ճանճրացուցիչ գրասենեակին մէջ, ճանճրացուցիչ գործատիրոջդ հետ եւ միայն դրամ չահելու մասին կը մտածես:*

Արամ: *Մարի, եթէ գործի մէջ դրամ կայ, կարելոր չէ ճանճրացուցիչ ըլլալը: Կը հասնիս իմ տարիքիս ու կը հասկնաս:*

Մարի: *Տարիքը կապ չունի, Արամ: Ես իմ սիրած գործս կ'ընեմ նոյնիսկ եթէ վճարումը ցած է:*

Արամ: *Մարի, դուն գիտես, որ ես ջութակ նուագել շատ կը սիրեմ, բայց ջութակ նուագելով ես բարձր գումար չեմ վաստակեր:*

Մարի: *Արամ, կրնայ ըլլալ, որ զղջաս առած որոշումիդ:*

Արամ: *Մարի, ես երբէք չեմ զղջար: Ես կեանքը հասկցած եմ իմ փորձառութիւններէս:*

Մարի: *Չեմ գիտեր, երբեք դուն ճիշդ ես:*